

Вищий Дар

В житті ми всі так мало знаєм,
Й більше за все - про все в собі,
Щось віддаєм, а щось й приймаєм,
І в радості все те, й в журбі.

Бо всі в житті земнім живем ми,
І робимо в нім щось в трудах,
А вже вночі нам Світ Надземний,
Той Вищий Дар - несе весь в снах,

Чим більше ми самі вивчаєм,
Тим більше нам в тім всім й дають,
Коли спимо. В Надземнім Знають,
Й в готові глечики лиш ллють

Бо що ж в той глек їм можна влити,
Коли з наперсток той їх глек?
Ті глеки маєм ми ж й зростити,
Щоб Вищий Дар в нас не померк!

Вже марно час на нас не згаяв,
І ми щоб потім з тим зросли,
Той Вищий Дар дають не зграям,
А тим, хто в Світлі й доросли

Тому ми можем всі в тім мати
Знань більше, ніж за все життя,
В яким ми будем лиш вивчати,
Мала ж в тім частка від буття

А вже про те, що Вищим Даром
Нам треба, й завжди, те приймать
В тім всім від Бога гонораром -
Те все й давно нам треба ж знать.

І ми всі, хтось в тім більш, хтось менше,
На ранок знаємо вже більш,
І жити з кожним разом легше,
Й життя йде з тим у нас скоріш.

Ту воду нам з джерел цілющих,
Ту панацею в нас, напій.
В ледачих всіх, і не тямущих,
Дають по краплі по одній,

Отак з усім і до усього,
В Надземнім Світі ми, й до нас,
Хтось - до лихого всього й злого,
А хтось - лиш до Христа, щоб й Спас

До того, щоб його отримать,
Той Вищий Дар, від Бога весь,
Вночі дають лиш тим, хто сприймуть,
Й з тим Даром вже й продовжать десь.

Буде в зрівнянні з Вищим Даром,
Той Вищий Дар - понад усе!
Нам Агні Йога тим нектаром
В мед перетворить й в нас вже все.